

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

«Un sol cos, un sol Esperit, una sola esperança»

Les paraules que encapçalen aquest escrit formen part del text bíblic que dona suport a la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que iniciem avui i que acabarà el dia 25, festa de la Conversió de sant Pau.

I encara que al llarg d'aquesta setmana se succeiran diversos actes a les nostres parròquies i esglésies, i en les comunitats reformades també, el més important és que no ho hem de fer només moguts per un bon desig sinó com a resposta a un disseny i una crida de Déu expressada en les paraules que Jesús mateix va adreçar al Pare poc abans de la seva passió: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21). Desig que recull també sant Pau dient: «Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l'esperança que us dona la vocació que heu rebut» (Ef 4,4).

a pont per a ser aconseguida per Déu i pel seu amor. Ajudeu-nos també vosaltres, després ajudeu-vos els uns als altres a construir ponts, amb el diàleg, amb l'encontre, unint-nos tots per a ser un únic poble sempre en pau».

També sant Pau en la seva primera carta als Corintis ens presenta tres idees concretes suggerents per a la nostra reflexió (Cfr. 1Cor 12, 12-27). En primer lloc, la referència al cos com a imatge de l'Església volguda per Crist. Reflecteix la naturalesa mateixa de l'Església, cridada a aplegar pobles diversos més enllà de les barreres geogràfiques, nacionals o ètniques. En segon lloc, fe en un sol Esperit, ja que aquest cos està animat espiritualment per l'Esperit Sant que li dona forma i l'impulsa a dur a terme la missió evangelitzadora. I, finalment, la referència a l'esperança en el destí comú dels fills de Déu, que no és altre que la vida eterna en Crist, començant a viure-la ja aquí ara.

Així doncs, el veritable motiu d'aquest Octavari i de la nostra pregària per la unitat és Déu mateix. Unitat que ha de reflectir la relació profunda amb Déu i ha de ser icona, imatge de la Santíssima Trinitat perquè el seu fonament es troba en les Persones Divines, en la seva unitat en l'amor. Aquest és el fonament de l'ecumenisme, el seu desig que siguem u en ells, i d'aquí la urgència i la necessitat de la unitat per a una autèntica evangelització.

El papa Lleó, en les seves primeres paraules havent estat escollit Successor de Pere, el dia 8 de maig de 2025, va fer referència també a la pau i a la unitat. En el seu missatge a tota la humanitat ens deia: «Déu ens estima, Déu us estima a tots, i el mal no prevaldrà. Estem tots a les mans de Déu. Per tant, sense por, units, agafats de la mà amb Déu i entre nosaltres, continuem endavant. Som deixebles de Crist. Crist ens precedeix. El món necessita la seva llum. La humanitat el necessita com

La invitació del Sant Pare a caminar junts, units, i a construir veritables ponts de diàleg ressona de nou en els nostres cors especialment en aquesta setmana de pregària que ens aplega a tots. Us convido, doncs, a viure amb intensitat i profunditat aquesta setmana de pregària, a ser constructors d'unitat entre nosaltres, a les nostres famílies i a les comunitats cristianes, perquè el món pugui creure en Jesucrist, i a fer-nos ressò de la seva unitat en l'amor a les nostres vides.

ENTREVISTA

Afrontar el transhumanisme

ALBERT CORTINA

El transhumanisme és un moviment intel·lectual i cultural internacional que dona suport a l'ús de la ciència i la tecnologia per millorar la ment, el físic, les habilitats i les actituds humanes, i superar el que es consideren com els aspectes indesitjables i innecessaris de la condició humana, com són la incapacitat, el patiment, la malaltia, l'envelliment i la mort involuntària. El professor de la UIC Albert Cortina, expert en ètica aplicada i humanisme tecnològic, considera que el transhumanisme és «una ideologia, un moviment que pretén ocupar el poder», per la qual cosa proposa eines per fer-li front.

Com hem d'afrontar aquesta ideologia des del cristianisme?

El que des del humanisme cristià defensem és que tothom tingui accés al treball i, per tant, a desenvolupar-lo dignament, que és la manera de donar sentit a la vida, de dotar-la d'un propòsit. Si tenen només una renda bàsica mínima molta gent es quedarà al darrer, descartada, obsoleta. Des d'una visió cristiana, això és el que hem d'impedir.

Què hem de fer per a no arribar a aquest escenari perillós?

Cal aprofundir en la bellesa de les propostes de l'humanisme cristià i de la Doctrina Social de l'Església, que posa en el centre la persona, el que és políticament la idea del bé comú, la dignitat, la llibertat, la justícia. Perquè sembla que en aquesta etapa d'assimilació, amb uns valors seculars, no ens atrevim a mostrar el gran tresor que ofereix el cristianisme a la civilització, també a la civilització biotecnològica.

Creu que el papa Lleó ens dirà com afrontar aquests reptes?

Sí, segurament aviat tindrem una encíclica o uns documents de l'Església que ens donin llum i magisteri sobre com els cristians hem d'afrontar aquests reptes de les societats biotecnològiques. Ens aportarà la visió ètica cristiana en un debat i en un diàleg a les nostres societats plurals, sense mimetismes i sense complexos, aportant la bellesa de la nostra proposta cristiana per a l'home i la dona d'aquests temps hipertecnològics.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

La fe que deixa petjada

La nova carta apostòlica del papa Lleó XIV, publicada amb motiu del centenari de l'Institut Pontifici d'Arqueologia Cristiana, és una crida a tornar a tocar la carn històrica de la nostra fe. El Papa recorda que el cristianisme no va néixer d'una idea, sinó d'un cos: un infant a Betlem, un crucificat a Jerusalem, un sepulcre buit. Per això, afirma amb força que l'arqueologia cristiana no és un luxe acadèmic, sinó un component imprescindible per comprendre la Revelació.

Lleó XIV adverteix del risc d'una teologia «desencarnada, abstracta, ideològica» quan s'allunya dels orígens reals de l'Església. Davant d'aquesta temptació, proposa l'experiència humil de l'arqueòleg: entrar a les catacumbes, llegir una inscripció senzilla, contemplar un símbol gravat a la tomba d'un màrtir. Allà, on els primers cristians van pregar, van plorar i van esperar, es descobreix que la fe és un esdeveniment concret, teixit d'històries i de noms.

La carta recorda que Pius XI va fundar l'Institut el 1925, després de la Primera Guerra Mundial, com un signe de pau. Avui, en un món igualment ferit per conflictes i confusió cultural, aquest centenari coincideix amb un nou Jubileu que ens convida a redescobrir les nostres arrels. L'arqueologia —diu el Papa— no és culte al pas-

sat, sinó un criteri d'autenticitat: ajuda a distingir l'essencial del que és accessori, a purificar la fe d'incrustacions ideològiques i a recuperar la frescor de l'Evangeli.

En un temps que sembla haver perdut la memòria, l'arqueologia cristiana esdevé també un servei a l'evangelització. Davant de tants joves que busquen sentit, les petjades materials del cristianisme parlen amb una objectivitat que interpel·la: tombes que proclamen l'esperança, símbols que anuncien la resurrecció, cases on va néixer la fraternitat. «La salvació ha deixat petjada», escriu el Papa; i aquestes petjades poden obrir camins de fe fins i tot per a aquells que se senten lluny.

Lleó XIV convida bisbes, laics, sacerdots i especialment joves a acostar-se a aquest camp, fèrtil en vocació i servei. I ens recorda que la mirada de l'arqueòleg és també una escola espiritual: conserva, no descarta; contempla, no consumeix; desxifra, no destrueix. Una veritable «ecologia de l'esperit» enmig d'un món accelerat.

Potser aquest és el missatge més lluminós de la carta: estimar l'Església també és aprendre a custodiar les seves petjades, aquelles pedres silencioses que continuen anunciant el Verb de la vida.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Custodios y transmisores en la Unidad de la Fe

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Desde hoy hasta el próximo domingo, nos unimos en oración en la Semana de Plegaria por la Unidad de los Cristianos. El versículo bíblico de la Carta a los Efesios (4,4) centra el tema de la plegaria de este año: «Un solo cuerpo y un solo Espíritu, como una sola es la esperanza de la vocación a la que habéis sido convocados» centran el tema de este año. Estamos llamados a la unidad; Jesús oró al Padre diciendo: «que todos sean uno, como tú, Padre, en mí, y yo en ti, que ellos también sean uno en nosotros, para que el mundo crea que tú me has enviado». La unidad está en el centro de nuestro ser y de nuestra misión cristiana.

El Santo Padre al cumplirse el 1.700 aniversario del Concilio de Nicea, pri-

mer acontecimiento ecuménico de la historia del cristianismo ha publicado la Carta Apostólica *In Unitate Fidei*. En el inicio leemos que «en la unidad de la fe, proclamada desde los orígenes de la Iglesia, los cristianos están llamados a caminar concordemente, custodiando y transmitiendo con amor y con alegría el don recibido».

A María, Madre de Dios y Madre también nuestra, le rogamos que interceda ante su Hijo para que todas las familias de los pueblos lleguemos a reunirnos, en paz y concordia, en un solo Pueblo de Dios (cf. 69). Nos unimos en el ruego de un ecumenismo espiritual de oración, alabanza y culto.

Lectures de la missa diària i santoral

19. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[1Sa 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (festa litúrgica a Catalunya). Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifac i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumer-sind, prev., i Serveieu, monjo, mrs.; santes Pia i Germana, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, card. Beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.

20. ■ Dimarts [1Sa 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de ciutat de Mallorca.

21. ■ Dimecres [He 10,32-36 / SI 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (al calendari romà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, vg. agustina, de Benignànim.

22. ■ Dijous [1Sa 18,6-9; 19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Divendres [1Sa 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Esposalles de la Mare de Déu. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dissabte [Sa 1,1-4; 11-12; 19,23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. ■ † Diumenge vinent, III diumenge de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 8,23b-9,3 / SI 26 / 1Co 1,10-13,17 / Mt 4,12-23 (o bé: Mt 4,12-17)]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc. Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3,5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meua salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra».

Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.

Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel».

Després Joan testimonià: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant". Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

Lectura del llibre de Isaïas (Is 49,3,5-6)

Me dijo el Señor: «Tú eres mi siervo, Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra».

Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto, a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo". Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel».

Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo". Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios».

COMENTARI

A tots els qui l'han rebut els concedeix poder ser fills de Déu

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Aquesta història que contemplem avui amb l'evangelí es repeteix contínuament, tant en cadascuna de les etapes que marquen els fets de salvació com en la vida quotidiana de tots nosaltres. I és que, si tothom té un valor, un preu als ulls de Déu, després de l'Encarnació el valor és infinit. Jesucrist és «l'Anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món».

En el moment de la comunió, el qui presideix la celebració de l'Eucaristia (bisbe, prevere), agafa l'hòstia consagrada i tenint-la alçada diu: «Mireu l'Anyell de Déu, mireu qui lleva el pecat del món. Felços els convidats a la seva taula». És que la missa és un banquet on els cristians, sentint-nos perdonats, mengem el mansuet Anyell, celebrem la nostra amistat amb Déu i amb els germans i festegem la Resurrecció de Crist i també la resurrecció dels morts.

El banquet eucarístic és important, no per la quantitat del que mengem, sinó perquè és el Cos de Crist. El papa sant Joan Pau II, l'any 1988, va escriure una Carta Apostòlica *Dies Domini* (El Dia del Senyor), sobre la santificació del Diumenge. Repassa tots els sentits del diumenge (Dia del Senyor, Dia de Crist, Dia de l'Església, Dia de l'home i Dia dels dies) i les raons per participar cada diumenge de l'Eucaristia. És un document original i coherent amb la doctrina del Concili Vaticà II. És original perquè, fins llavors, no hi havia cap document del magisteri pontifici dedicat íntegrament al diumenge. I és coherent perquè ofereix una explicació del que se'n diu a la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia *Sacrosanctum Concilium*. Una exposició completa i rica que vol fer-nos-la nostra. I, tal i com passa amb un banquet, a l'Eucaristia no s'hi va només a menjar sinó també a confraternitzar i estrènyer llaços d'amistat amb els qui són a taula.

L'any passat, l'apagada elèctrica ens va ensenyar la importància de la llum i la nostra fragilitat. Això els homes de la mar ho saben molt bé. Que n'és d'important la llum d'un far per arribar a port! La llum és consol, companyia, guia i orientació. Jesús és la llum del món que ens orienta fent-nos veure que es pot i val la pena lluitar per la justícia, la veritat, la fraternitat i tot allò que ens pot honorar com a persones i com a cristians.

Aprenem aquesta fraternitat temàtica, tanmateix, com que la mort no té la darrera paraula sinó que Jesús, amb la seva paraula i el seu exemple, ens il·lumina en el camí que hem de seguir.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 19 de gener, a les 19 h. Reunió d'ecònoms parroquials de la zona de Terrassa al Bisbat.

Dimarts 20 de gener, a les 12.30 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa de Sant Sebastià a Bigues amb motiu del vot de poble.

Dimecres 21 de gener, a les 12 h. Trobada interdiocesana de diaques a la Catedral. / **A les 19 h.** reunió d'ecònoms parroquials de la zona de Collserola a Sant Cugat del Vallès.

Dijous 22 de gener, a les 12 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa a Sant Vicenç a Mollet del Vallès amb motiu de la festa patronal.

Divendres 23 de gener, a les 11 h. Reunió del Consell Episcopal amb delegats generals al Bisbat.

Del 25 al 31 de gener. Exercicis espirituals per als seminaristes a Caldes de Montbui.

Notícies

Assemblea diocesana de Mans Unides. Dissabte 10 de gener, al matí, va tenir lloc l'Assemblea General anual de la Delegació de Terrassa de Mans Unides en els locals de la institució a Sabadell. El Sr. Bisbe va estar a la primera part de la trobada, fent la salutació i una reflexió sobre el sentit de Mans Unides. La delegada diocesana, la Sra. Concepció Cabanes, va presentar el treball fet durant l'any 2025 i les línies de futur per a l'any 2026. El lema de la campanya 2026 és: «Declarar la guerra a la fam».

Benedicció de la reforma de locals a Bellaterra. Diumenge 11 de gener, al matí, el bisbe Salvador va presidir la Missa a la parròquia de la Santa Creu de Bellaterra. En acabar la celebració va fer la benedicció de la nova cape-

lla del Santíssim, en la que se celebrà la missa diària, i la benedicció de la reforma dels locals parroquials.

Any jubilar franciscà. Amb motiu del 800 aniversari de la mort de sant Francesc d'Assís, el papa Lleó ha concedit un any jubilar a tota la família franciscana. Es podrà rebre la indulgència plenària als fidels que visitin en forma de pelegrinatge qualsevol església conventual franciscana o lloc de culte dedicat a sant Francesc. A la nostra diòcesi hi ha la comunitat de franciscans de Sabadell que regenten la parròquia de Sant Francesc d'Assís, i la comunitat de Franciscans Conventuals que regenten la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua a Granollers. A més hi ha una altra parròquia dedicada a sant Fran-

cisc d'Assís en el barri de Bellavista a les Franqueses del Vallès. I hi ha una comunitat de Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora a Terrassa.

Confirmacions a Sant Fèlix de Sabadell. Diumenge 11 de gener, a les 20 h, 8 confirmats.

Defunció

Defunció de Mn. Sebastià Codina Padrós. El dia 2 de gener va morir als 97 anys Mn. Sebastià Codina (1929-2026), rector emèrit de Vacarisses, bisbat de Vic. Va ser rector a Vacarisses entre els anys 1968-2016 i va col·laborar a Terrassa com a capellà a la Mútua i a les Carmelites Missioneres de Sant Pere, tant a l'escola com a la comunitat. El bisbe de Vic presidí les exèquies el dia 4 de gener. Descansi en pau.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Un solo cuerpo, un solo Espíritu, una sola esperanza»

Las palabras que encabezan este escrito forman parte del texto bíblico que fundamenta este año la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos que iniciamos hoy y que terminará el día 25, fiesta de la Conversión de san Pablo.

Y aunque a lo largo de esta semana se sucederán diversos actos en nuestras parroquias e iglesias, y en las comunidades reformadas también, lo más importante es que no debemos hacerlo únicamente movidos por un buen deseo sino como respuesta a un designio y una llamada de Dios expresados en las palabras que Jesús mismo dirige al Padre poco antes de su pasión: «Que todos sean uno: como tú, Padre, estás en mí y yo en ti, que también ellos sean uno en nosotros, para que el mundo crea que tú me has enviado» (Jn 17,21). Y que también recoge san Pablo diciendo: «Hay un solo Cuerpo y un solo Espíritu, así como hay una misma esperanza, a la que habéis sido llamados, de acuerdo con la vocación recibida» (Ef 4,4).

Así pues, el verdadero motivo de este Octavario y de nuestra oración por la unidad es Dios

mismo. Unidad que debe reflejar la relación profunda con Dios y debe ser icono, imagen de la Santísima Trinidad porque su fundamento se encuentra en las Personas Divinas, en su unidad en el amor. Éste es el fundamento del ecumenismo, el deseo de que seamos uno en ellos, y la urgencia y la necesidad de la unidad para una auténtica evangelización.

El papa León, en sus primeras palabras habiendo sido elegido sucesor de san Pedro, el día 8 de mayo de 2025, hizo referencia a la también a la paz y a la unidad.

En su mensaje a toda la humanidad nos decía: «Dios nos ama, Dios ama a todos y el mal no prevalecerá. Estamos todos en manos de Dios. Por tanto, sin miedo, unidos, cogidos de la mano con Dios y entre nosotros seguimos adelante. Somos discípulos de Cristo. Cristo nos precede. El mundo necesita su luz. La humanidad le necesita como puente para ser alcanzada por Dios y por su amor. Ayudadnos también vosotros, y después ayudaos unos a otros a construir puentes con el diálogo, con el encuentro, uniéndonos

donos todos para ser un único pueblo siempre en paz».

También san Pablo en su primera carta a los Corintios nos presenta tres ideas sugerentes para nuestra reflexión (Cfr. 1Cor 12,12-27). En primer lugar, la referencia al cuerpo como imagen de la Iglesia querida por Cristo. Refleja la naturaleza misma de la Iglesia, llamada a reunir a pueblos diversos más allá de las barreras geográficas, nacionales o étnicas. En segundo lugar, la fe en un solo Espíritu, ya que este cuerpo está animado espiritualmente por el Espíritu Santo que le da forma y le impulsa a llevar a cabo la misión evangelizadora. Y, por último, la referencia a la esperanza en el destino común de los hijos de Dios, que no es otro que la vida eterna en Cristo, empezando a vivirla ya aquí ahora.

La invitación del Santo Padre a caminar juntos, unidos, y a construir verdaderos puentes de diálogo resuena de nuevo en nuestros corazones especialmente en esta semana de oración que nos reúne a todos. Os invito, pues, a vivir con intensidad y profundidad esta semana de oración, a ser constructores de unidad entre nosotros, en nuestras familias y en las comunidades cristianas, para que el mundo pueda creer en Jesucristo, y a hacernos eco de su unidad en el amor en nuestras vidas.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

